

Erlo ir jo mamos istorija

Pasaka iš Pietinių Jungtinių Valstijų perpasakota Kristinos Fontichiaro

Erlas ir mama kartu gyveno mažame namelyje ant pelkės krašto. Teta Estela gyveno kitame pelkės gale. Beveik kiekvieną dieną Erlas eidavo ratais aplink pelkę, kad galėtų aplankyti tetą Estelą. Ji jam beveik visuomet duodavo ką nors nunešti mamai. Vieną dieną, kai jis lankėsi pas tetą, ji jam davė gabaliuką saldaus pyrago. „Nunešk šį pyragą mamai“ – pasakė teta Estela. Erlas stipriai suspaudė tą gabaliuką rankoje ir keliavo namo. Kai jis atkeliavo į namus viskas, kas jam buvo likę tai tik keletas trupinių.

„Ką tu ten turi?“ – paklausė mama.

„Pyragą, mama“ – atsakė Erlas.

„Pyragą! Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša pyrago. Jį reikia suvynioti į keletą lapų, įsidėti į kepurę, kepurę užsidėti ant galvos ir tik tuomet keliauti namo. Ar girdi mane, Erlai?“

„Taip, mama“, - atsakė Erlas.

Kitą dieną, kai Erlas vėl nuėjo aplankyti tetos Estelos, ji jam davė svarą sviesto, kad nuneštų mamai. Taigi Erlas suvyniojo jį į keletą lapų ir įsidėjo į kepurę. Tuomet užsidėjęs kepurę nukeliavo namo. Tai buvo labai labai karšta diena, tad netrukus sviestas ėmė tirpti. Jis tirpo ir tekėjo Erlo galva. Kai jis grįžo namo, visas sviestas jau buvo ištirpęs.

„Erlai, kas čia tau ant veido?“, -paklausė mama.

„Sviestas, mama. Jį man davė teta Estela“, - atsakė Erlas.

„Sviestas? Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša sviesto. Jį reikia suvynioti į keletą lapų ir po to nunešti prie upelio. Tuomet jį reikia atšaldyti upelio vandenyje ir atsargiai nešti rankose iki pat namų“, - pasakė mama.

„Taip, mama“, - atsakė Erlas.

Po keletos dienų Erlas vėl lankėsi pas tetą. Šįkart ji jam davė šunelį. Jūs žinot, ką Erlas padarė. Jis suvyniojo šunelį į lapus ir nunešė prie upelio. Ten jis jį atšaldė ir atsargiai nusinešė į namus.

„O, Erlai! Ką tu čia turi?“, - paklausė mama.

„Tai šunelis, mama“, - atsakė Erlas.

„Šunelis? Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša šunelio. Jam prie kaklo reikėjo pririšti ilgą virvutę ir tuomet, laikant už kito virvutės galo, parvesti jį namo“.

„Gerai, mama“, - atsakė Erlas.

Kitą dieną Erlas ir vėl lankėsi pas savo tetą Estelą. Ji jam davė šviežios duonos kepalą, kad šis parneštų jį į namus.

Jūs žinote, ką Erlas padarė. Jis pririšo prie duonos virvutę ir visą kelią aplink pelkę tempė ją iki namų.

„Erlai, kas ten tos virvutės gale?“

„Duona, mama“, - atsakė Erlas.

„Duona? O, Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Tu niekad nebuvai sumanus. Tu niekad nebūsi sumanus. Nuo šiandien nebenešk nieko iš tetos Estelos namų ir geriau visai jos nebelankyk. Aš pati pas ją apsilankysiu. Ir dar vienas dalykas, kurį turiu tau pasakyti. Tu pamatysi šešis pyragus, kuriuos aš padėjau prie slenksčio atvėsti. TAI ATSARGIAI EIK PRO DURIS“.

„Taip, mama“, - atsakė Erlas.

Tuomet Erlo mama apsivilko pal tą ir išėjo pas tetą Estelą. Pyragai sau vėso ant slenksčio. Erlas buvo atsargus. Jis atsargiai žengė pro duris stodamasis tiesiai į kiekvieno pyrago vidurį.

Erlas ir jo mama: skaitytojo teatrinis variantas
Kristin Fontichiaro

VEIKĖJAI: Erlas, mama, teta Estela, Pasakotojas 1, Pasakotojas 2, Pasakotojas 3,
Pasakotojas 4.

KLASĖ:	Pelkės garso efektai.	← Visa klasė gali dalyvauti.
PASAKOTOJAS 1:	Erlas ir mama gyveno kartu prie pelkės krašto.	
PASAKOTOJAS 2:	Teta Estela gyveno kitoje pelkės pusėje.	
PASAKOTOJAS 3:	Vos ne kiekvieną dieną Erlas eidavo	
KLASĖ:	vis aplink ir aplink pelkę	
PASAKOTOJAS 4:	kad galėtų pamatyti savo tetą. Ji visuomet jam duodavo ką nors parnešti į namus mamai.	
PASAKOTOJAS 1:	Vieną dieną jis lankėsi pas savo tetą ir ji jam davė gabaliuką saldaus pyrago.	
TETA:	Parnešk šį pyragą mamai į namus.	← Pridėtas originale nebuves dialogas
ERLAS:	Ačiū, teta Estela.	
PASAKOTOJAS 2:	Erlas jį stipriai suspaudė delne ir ėjo namo	
KLASĖ:	vis aplink ir aplink pelkę	
PASAKOTOJAS 2:	kol negrįžo į namus.	
PASAKOTOJAS 3:	Kai jis grįžo namo, mama atvėrė duris ir pamatė jo rankose trupinius.	
MAMA:	Ką tu ten turi?	
ERLAS:	Pyragą, mama.	
MAMA:	Pyragą? Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša pyrago. Jį reikia suvynioti į keletą lapų, įsidėti į kepurę, kepurę užsidėti ant galvos ir tik tuomet keliauti namo. Ar girdi mane, Erlai?	
ERLAS:	Taip, mama.	
MAMA:	Kitą dieną Erlas ir vėl ėjo aplankyti tetos Estelos.	
TETA:	Štai svaras sviesto tavo mamai.	← Originale buves pasakojimas čia virsta dialogu.
PASAKOTOJAS 3:	Taigi Erlas įvyniojo jį į lapus ir įsidėjo į kepurę.	
PASAKOTOJAS 4:	Tuomet užsidėjęs kepurę ant galvos jis ėjo ir ėjo aplink pelkę, kol nepasiekė namų.	

KLASĖ: Buvo karšta karšta diena.

PASAKOTOJAS 1: Netrukus sviestas ėmė tirpti.

PASAKOTOJAI 1 ir 2: Jis tekėjo ir tekėjo ir tekėjo žemyn Erlo kakta.

PASAKOTOJAS 3: Ir žemyn kaklu.

PASAKOTOJAS 4: Ir į jo ausis.

PASAKOTOJAS 1: Kai jis grįžo į namus,

KLASĖ: visas sviestas jau buvo ištirpęs ant jo.

MAMA: Erlai, kas tau ant veido?

ERLAS: Sviestas, mama. Teta Estela man jį davė.

MAMA: Sviestas? Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša sviesto. Jį reikia suvynioti į keletą lapų ir po to nunešti prie upelio. Tuomet jį reikia atšaldyti upelio vandenyje ir atsargiai nešti rankose iki pat namų.

ERLAS: Taip, mama.

PASAKOTOJAS 2: Po kelių dienų Erlas ir vėl apsilankė pas tetą.

PASAKOTOJAS 3: Šįkart ji jam davė šunelį.

KLASĖ: Jūs žinot, ką Erlas padarė.

PASAKOTOJAS 4: Jis suvyniojo šunelį į lapus ir nunešė prie upelio. Ten jis jį atšaldė ir tuomet

KLASĖ: ėjo ir ėjo aplink pelkę

PASAKOTOJAS 4: ir pasiekė namus.

MAMA: O, Erlai! Ką tu ten turi?

ERLAS: Tai šunelis, mama.

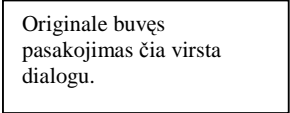
MAMA: Šunelis? Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Nieks taip neneša šunelio. Jam prie kaklo reikėjo pririšti ilgą virvutę ir tuomet laikant už kito virvutės galo parvesti jį namo.

ERLAS: Aišku, mama.

PASAKOTOJAS 1: Kitą dieną Erlas ir vėl lankėsi pas savo tetą.

TETA: Imk šviežių duonos kepalą ir nunešk savo mamai.

PASAKOTOJAS 2: Jūs žinote, ką Erlas padarė. Jis pririšo prie duonos virvutę ir ją
KLASĖ: traukė ir traukė aplink pelkę kol
PASAKOTOJAS 3: nepasiekė namų.
MAMA: Erlai! Kas ten tos virvutės gale?
ERLAS: Duona, mama.
MAMA: Duona? O, Erlai, tu nebeturi to sumanumo su kuriuo gimei. Tu niekad nebuvai sumanus. Tu niekad nebūsi sumanus. Nuo šiandien nebenešk nieko iš tetos Estelos namų ir geriau visai jos nebelankyk. Aš pati pas ją apsilankysiu. Ir dar vienas dalykas, kurį turiu tau pasakyti. Tu pamatysi šešis pyragus, kuriuos aš padėjau prie slenksčio atvėsti. TAI ATSARGIAI EIK PRO DURIS.
ERLAS: Taip, mama.
PASAKOTOJAS 4: Tuomet Erlo mama apsivilko paltą ir išėjo pas tetą Estelą.
PASAKOTOJAS 1: Pyragai vėso ant slenksčio.
PASAKOTOJAS 2: Ir tuomet Erlas tikrai buvo atsargus žengdamas pro duris.
VISI: Jis stojosi tiesiai į kiekvieno pyrago vidurį.

Patarimai kuriant versiją teatrui

1. Pasirinkite scenarijų, kuriame yra daug dialogų ir veiksmo.
2. Paskirkite pasakotoją, kuris pasakys tas pasakojimo dalis, kurios negali būti pateiktos dialogu.
3. Viskas turi būti paprasta. Nereikia jokių ilgų aprašymų.
4. Pabandykite surasti kaip galima daugiau vaidmenų. Panaudokite šias strategijas:
 - Padalinkite pasakotojo dalį į kelias dalis
 - Raskite vietų, kuriose visa klasė galėtų pridėti garso efektų.

Patarimai atliekant vaidinimą

1. Šie vaidinimai dažniausiai yra atliekami klasėje ir ne formaliai auditorijai.
2. Mokiniai naudojami scenarijum vietoje to, kad mokytųsi mintinai.
3. Dažniausiai būna mažai arba iš viso nebūna kostiumų, butaforijų ar scenos.

Kristin Fontichiaro
Library Science, A.P.P.L.E. 2007
font@umich.edu